

OPONENTURA DIPLOMNÍHO PROJEKTU AGÁTY KOSINOVÉ – MĚSTSKÉ LÁZNĚ V PRAZE

Agáta Kosinová si zvolila pro pražské Městské lázně Hořejší smíchovské nábřeží na levém břehu Vltavy. Konkrétně část, která je v přímém sousedství železničního mostu. Na místo výjimečné svou polohou, navrhuje dům, který je výjimečný svým charakterem a měřítkem.

Jedná se o monumentální, noblesní, palácovou stavbu po vzoru římských lázní, doplňující palácové stavby ministerstev a jiných významných staveb na pravém břehu Vltavy.

Osobně bych v místě raději viděl ostrov alá park z „Generelu Vltavy“ od D3A, který by spodní části Smíchova, myslím, více prospěl. Když už ale městský/ lázeňský palác, tak volbě místa rozumím, je vybrané velmi dobře.

Urbanisticky rozpačité vnímám navazování na blokovou zástavbu Smíchova, která se i tak v blízkosti železničního mostu, směrem na západ, rozměňuje. Čerstvě postavený nový dům s kanceláři v druhém plánu přes ulici, tomu bohužel nepomáhá.

Agáta zvolila pro svůj záměr palác, ale chybí mu dle mého distanc od železnice, jaký měl např. Nouvel v projektu „Riverside Court“. U takovéto koncepce, kdy je dům natlačen na železnici, působí park z druhé strany jako zbytek, který jakoby čekal na zastavení.

Zářez s chrámovým schodištěm paláci sluší, ale náplavce nepomáhá. Čekal bych pak, že hlavní přístup k domu bude z řeky nebo bude v řece venkovní plovárna či pláž jako reminiscence na současnost, aby byl zářez opodstatněný. Obecně mi chybí u takhle velkorysého domu možnost být v lázních uvnitř i venku na vzduchu. Na střeše, v parteru nebo v atriu.... To vnímám jako slabinu projektu. Propojení s exteriérem a městem je díky krásné fasádní pavučině velkorysé, ale řešené pouze skrze sklo.

Parter domu je koncipován pro celou řadu obchodů, noblesní restauraci a kavárnu. Obchodům moc nevěřím. Dům není na funkční promenádě odněkud někam, ani není navázán na silnější městské vazby. Je sice u řeky, ale od všeho trochu bokem. Jako příklad bych uvedl projekt A69, kde se cestou z parku Sacre Coeur dostanete přes Centrum Nový Smíchov, okolo kostela sv. Václava, přes náměstí 28. Října, až na přeliv nad silnicí klesající k Vltavě (v místě cca o 200m po proudu). Nebo nová páteř „Smíchov City“ v blízkosti lokality, od stejného ateliéru. Kdyby byl dům na druhé straně řeky, kde je náplavka funkční, průchozí téměř v celé délce, asi by byla situace jasnější, ale smíchovská (neosvětlená) část je na tom zkrátka jinak. Je tišší.

Je mi ale jasné, že není v možnostech jednoho studenta, takovéto silově protkané urbanistické pole, navrhnout za jeden semestr. A je otázkou, jestli takováto úloha není příliš velká nálož. Toliko k urbanismu.

Zpět k domu.

Dům je tvaru protáhlého obdélníku v šířce dvou resp. jednoho smíchovského bloku. Venkovní atrium slouží jako vstup. Vnitřní lázeňská hala (jakési vnitřní atrium) se sloupovým s proskleným stropem, lemovaná ochozy se saunami a procedurami, je hlavním a jediným prostorem. Jasné, přehledné a sebevědomé. Skvělé řešení. Obávám se, aby nebylo vstupní atrium moc tiché, zapomenuté a tím trochu neživé, ale možná právě taková kontemplace byla záměrem. Čas strávený v lázních uprostřed města, s výhledy na park, město, Vyšehrad, železniční most a Císařskou louku, by jistě byly velkým zážitkem.

Konstrukční systém betonových žebrových oblouků, které se propisují celým domem i na fasádu, vnáší do místa orientální nádech. Celý dům je pojatý soudobě, elegantně, s ženskou jemností a péčí.

Hru světla, která je vidět na vizualizacích, bych chtěl vidět ve fyzickém transparentním, velkém modelu nebo detailu. Prostor je to krásný.

Celý projekt je proveden pečlivě, zodpovědně s vědomím všech úskalí, které si Agáta Kosinová velmi dobře uvědomuje.

MgA. Martin Kožnar